

NOTAT TIL
FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

**Samlenotat vedr. rådsmødet (transport, telekommunikation og energi)
den 7. juni 2012**

Indholdsfortegnelse:

4. Forslag om ændring af direktiv om havnestatskontrol.....	2
5. Direktivforslag om flagstatens ansvar for håndtægelsen af FN's konvention om søfarende arbejdsforhold (MLC).....	7
6. Revision af adgangen til at genanvende offentlige data (PSI-direktivet).....	12
7. Retningslinjer for transeuropæiske telekommunikationsnet (Connecting Europe-faciliteten, IKT-del).....	22
8. Blue Belt.....	31

4. Forslag om ændring af direktiv om havnestatskontrol

Nyt notat.

1. Resumé

Kommissionen har fremlagt forslag til direktiv med henblik på at tilpasse den eksisterende havnestatskontrolordning til FN's konvention om søfarendes arbejdsforhold (MLC).

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (Transport, Telekommunikation og Energi) den 7. juni 2012 med henblik på en fremskridtsrapport.

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

2. Baggrund

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2009/13/EF om havnestatskontrol, KOM(2012) 129, er oversendt til Rådet den 23. marts 2012 i dansk sprogversion. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 100 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF art. 294. Rådet træffer afgørelse ved kvalificeret flertal.

I 2006 vedtog FN's Arbejdsorganisation, ILO, en omfattende konvention om de søfarendes arbejdsforhold, ILO konvention 186, som i det daglige benævnes MLC-konventionen (Maritime Labour Convention).

I 2008 indgik de europæiske arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer (ECSA og ETF) en aftale om MLC. Aftalen blev efterfølgende gennemført i EU-retten ved Rådets direktiv 2009/13/EF om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem ECSA og ETF om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og om ændring af direktiv 1999/63/EF om gennemførelse af partsaftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende.

Parternes aftale vedrører alene de dele af MLC, der handler om de søfarendes arbejdsforhold, som eksempelvis mindstealder, lægeundersøgelse, generelle bestemmelser om uddannelse, ansættelseskontrakter, hviletid, indretning af skibene, beboelse om bord, velfærd og kost samt forhold, der har betydning for den søfarendes helbred.

Gennemførelses- og håndhævelsesbestemmelserne i MLC, herunder medlemsstaternes ansvar for gennemførelse og håndhævelse af konventionen på andre landes skibe i forbindelse med havnestatskontrol, er ikke dækket af EU-lovgivningen. Dog stiller det gældende direktiv 2009/13/EF et generelt krav

om, at passende sanktioner indføres i forbindelse med manglende overholdelse af parternes aftale.

Dette er begrundelsen for, at direktivet om havnestatskontrol foreslås ændret.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at gennemføre de nødvendige tilpasninger i EU-retten med henblik på at sikre, at medlemsstaternes havnestatskontrol sker i overensstemmelse med MLC-konventionens bestemmelser herom. Herved sikres, at konventionens regler kommer til at gælde for skibe, som anløber havne i EU, uanset hvilket flag de måtte føre, og uanset om det pågældende land har ratificeret MLC-konventionen.

I forslagets artikel 1 findes stort set alle de foreslåede ændringer, der skal bringe EU's havnestatskontroldirektiv 2009/16/EF i overensstemmelse med MLC-konventionens krav. En række af ændringerne er nødvendige, tekniske konsekvensændringer, således som fx at tilføje MLC-konventionen på listen over internationale konventioner, hvis overholdelse tilses ved havnestatskontrol.

I direktivets artikel 3 foreslås som noget nyt en bestemmelse om, at EU's havnestatskontroldirektiv ikke må bruges som tilstrækkelig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne i henhold til EU's sociallovgivning.

Endvidere foreslås direktivets bilag I ændret. Bilag I indeholder grundlaget for at udvælge skibe til havnestatskontrol. Det sker ved, at skibet tildeles en inspektionsprioritet efter nærmere angivne kriterier. Forslaget indebærer, at et skib, som fører flag fra et land, der ikke har ratificeret en eller flere af de konventioner, der er nævnt i direktivforslaget, herunder MLC-konventionen, kan, men ikke skal, inspiceres. Endvidere foreslås det at indføre samme konsekvens for et skib, som ikke har dokumenteret, at der er fulgt op på en handlingsplan om at rette op på konstaterede fejl, som i henhold til MLC-konventionen er aftalt med havnestaten.

Herudover foreslås det nuværende klagesystem udbygget med en procedure, der er tilpasset klageproceduren i MLC. Herefter skal en havnestat, der har modtaget en klage fra en søfarende over en problemstilling, som ikke er løst om bord på skibet i henhold til konventionen, underrette flagstaten med henblik på at modtage vejledning m.v. Der foreslås specifikke bestemmelser herom indsat som ny artikel 18a. Kommissionen foreslås tillagt gennemførelsesbeføjelser bl.a. med henblik på at indføre et harmoniseret elektronisk indberetningssystem for havnestatens behandling af modtagne klager.

Der foreslås desuden, at den tidligere forskriftprocedure med kontrol erstattes af Lissabon-traktatens nye undersøgelsesprocedure. I et enkelt tilfælde om offentliggørelse af en liste over rederier, der har haft mange fejl ved havnestatskontrol, foreslås dog den såkaldte rådgivningsprocedure. Herudover foreslås Kommissionen tillagt beføjelse til at udstede delegerede retsakter til ajourføring af et teknisk bilag.

Artikel 2 indeholder de nationale gennemførelsesbestemmelser. I artikel 3 foreslås direktivets ikrafttrædelsestidspunkt som den dato, hvor MLC konventionen træder i kraft. En tilsvarende ikrafttrædelsesbestemmelse findes i direktiv 2009/13/EF.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF artikel 294 høres. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at harmoniserede regler om håndhævelse i EU vil bidrage til at sikre lige vilkår med det formål at undgå konkurrencefordrejninger i det indre marked på bekostning af søfartssikkerheden samt sikre arbejds- og leveforhold på et højt niveau for alle søfarende uanset nationalitet. Erfaringerne fra havnestatskontrol på EU-plan har fx vist, at bedre overvågning af skibe, der anløber EU-havne, kan sikres mere effektivt ved at samle ressourcer og udveksle information.

Danmark og en række EU-medlemsstater har allerede ratificeret MLC-konventionen, som indeholder havnestatskontrollbestemmelser. Det antages, at samtlige EU-medlemsstater i nær fremtid vil have ratificeret konventionen. Der er i forvejen harmoniserede havnestatskontrollbestemmelser gennem EU's havnestatsdirektiv. Således er der i stort omfang tale om gennemførelse af internationale standarder, som medlemsstaterne er eller vil blive forpligtede til at gennemføre.

6. Gældende dansk ret

Bekendtgørelse nr. 1131 af 28. september 2010 om teknisk forskrift om havnestatskontrol af skibe samt bekendtgørelse nr. 1021 af 26. august 2010 om teknisk forskrift om et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem i danske farvande og havne.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget vil medføre mindre ændringer i bekendtgørelse 1131 af 28. september 2010 om havnestatskontrol af skibe.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes kun at medføre et beskedent antal nye inspektioner, men inspektioner af skibe, som fører flag fra lande, der ikke har ratificeret konventioner, der er nævnt i direktivet, herunder MLC-konventionen, vil blive mere ressourcekrævende. Der kan derfor i en periode, særligt indtil MLC-konventionen har opnået bred tilslutning, opstå mindre statsfinansielle konsekvenser som følge af de mere krævende inspektioner.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Forslaget er sendt til høring og har været behandlet i EU-specialudvalget for skibsfartspolitiske spørgsmål. Der er kun modtaget svar fra Danske Havne, der meddeler, at organisationen ingen bemærkninger har til forslaget.

Rederiforeningerne tilkendegav under mødet i EU-specialudvalget generelt, at forslagens bestemmelser om overførsel af kompetence til EU var uklare, og at det var vanskeligt at overskue de konkrete konsekvenser heraf. Endvidere pegede rederiforeningerne på, at forslagens bestemmelse om en indledende gennemgang af skibets generelle tilstand under havnestatskontrollen, herunder i sær af hygiejneforhold og opholdsrum, strider imod MLC-konventionen. Konventionen giver ikke mulighed for en konkret undersøgelse, men alene en kontrol af skibets MLC-certifikat. Endelig bemærkede rederiforeningerne, at forslagens bestemmelse om klageprocedure synes at skabe tvivl om, hvorvidt det ligger inden for havnestatskontrollens kompetence at udføre den angivne form for kontrol, når de tilsvarende bestemmelser i MLC-konventionen tages i betragtning. Bestemmelsen om klageprocedure var også egnet til at også skabe tvivl om afgrænsning af værneting.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget har fået en generel positiv modtagelse blandt de øvrige medlemslande. En række lande er skeptiske i forhold til forslaget om at ændre et skibs inspektionsstatus, hvis skibet fører flag fra et land, som ikke har ratificeret en eller flere af de i direktivet nævnte internationale konventioner, herunder MLC.

12. Regeringens generelle holdning

Overordnet stiller regeringen sig positiv over for forslaget. Der er behov for at tilpasse havnestatskontroldirektivet, således at der i EU kan udføres en ensartet og effektiv havnestatskontrol i henhold til MLC-konventionen, når den træder i kraft.

Umiddelbart synes forslaget vedrørende ændring af inspektionsstatus rimeligt, men der er behov for en afklaring af de tekniske detaljer, således at allerede inspicerede skibe får samme behandling som andre skibe.

Forslagets artikel om, at anvendelse og fortolkning af havnestatskontroldirektivet ikke må bruges som begrundelse for at sænke det sociale beskyttelsesniveau for søfarende, vedrører primært flagstaten. Dette forslag synes derfor nærmere at høre under det andet direktivforslag om flagstatens ansvar, som Kommissionen har fremsat i forbindelse med gennemførelsen af MLC-konventionen.

Ordlyden i den foreslåede nye bestemmelse vedrørende klageprocedure skaber tvivl om, hvorvidt det ligger inden for havnestatskontrollens kompetence at udføre den angivne form for kontrol, når de tilsvarende bestemmelser i MLC-konventionen tages i betragtning. Tvivlen skyldes, at kun dele af den samlede klageprocedure fra MLC-konventionen er medtaget i direktivforslaget. Dette kunne også skabe grundlag for uklarheder om afgrænsning af værneting.

Endelig synes der i forhold til det nuværende havnestatskontroldirektiv at være behov for visse tekniske tilpasninger, så det kommende direktiv bedre reflekterer MLC-konventionen, fx for så vidt angår inspektion af opholdsrum.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

5. Direktivforslag om flagstatens ansvar for håndhævelsen af FN's konvention om søfarende arbejdsforhold (MLC)

Nyt notat.

1. Resumé

Kommissionens forslag har til formål at indføre håndhævelsesbestemmelser vedrørende den aftale, som de europæiske sociale parter har indgået om FN's konvention om søfarendes arbejdsforhold (MLC), der er gennemført ved Rådets direktiv 2009/13/EF af 16. februar 2009.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (Transport, Telekommunikation og Energi) den 7. juni 2011 med henblik på en fremskridtsrapport.

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

2. Baggrund

Direktivforslaget om flagstatens ansvar for håndhævelsen af Rådets direktiv 2009/13/EF om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem de europæiske arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer (ECSA og ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og om ændring af direktiv 1999/63/EF, KOM(2012)134, er oversendt til Rådet den 23. marts 2012 i dansk sprogversion. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 100 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF art. 294. Rådet træffer afgørelse ved kvalificeret flertal.

I 2006 vedtog FN's Arbejdsorganisation, ILO, en omfattende konvention om de søfarendes arbejdsforhold, ILO konvention 186, som i det daglige benævnes MLC (Maritime Labour Convention).

I 2008 indgik de europæiske arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer (ECSA og ETF) en aftale om MLC. Aftalen blev efterfølgende gennemført i EU-retten ved Rådets direktiv 2009/13/EF om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem ECSA og ETF om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og om ændring af direktiv 1999/63/EF om gennemførelse af partsaftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende.

Direktiv 2009/13/EF gennemfører nogle af MLC-konventionens standarder i EU-lovgivningen, som eksempelvis minimumskrav for søfarende, der skal arbejde på et skib. Det drejer sig bl.a. om mindstealder, lægeundersøgelse, generelle bestemmelser om uddannelse, ansættelseskontrakter, hviletid, indretning af skibene, beboelse om bord, velfærd og kost samt forhold, der har betydning for den søfarendes helbred.

Gennemførelses- og håndhævelsesbestemmelserne i MLC, herunder flagstatens ansvar for at gennemføre og håndhæve konventionen på egne skibe, er ikke dækket af EU-lovgivningen. Dog stiller det gældende direktiv 2009/13/EF et generelt krav om, at passende sanktioner indføres i forbindelse med manglende overholdelse af parternes aftale.

Dette er baggrunden for Kommissionens direktivforslag om flagstatens ansvar for håndhævelsen af Rådets direktiv 2009/13/EF.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (Transport, Telekommunikation og Energi) den 7. juni 2011 med henblik på en fremskridtsrapport.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at sikre, at medlemsstaterne gennem flagstatskontrol sikrer, at de arbejdsstandarder for søfarende, som er fastlagt i MLC-konventionen, bliver anvendt om bord på alle skibe, der anløber EU-havne, uanset de søfarendes nationalitet.

I forslagets artikel 2 defineres skib og reder baseret på konventionens definition og den definition, der anvendes i direktiv 2009/13/EF, for at undgå uoverensstemmelser mellem standarderne og gennemførelsesforanstaltningerne.

MLC-konventionen indeholder en generel undtagelsesbestemmelse, hvorefter flagstaten – efter høring af arbejdsmarkedets parter – kan undtage mindre skibe i national fart fra bestemmelser i konventionen. Denne undtagelsesbestemmelse er ikke medtaget i Kommissionens forslag. Undtagelsesbestemmelsen blev heller ikke medtaget i den aftale, som de europæiske arbejdsmarkedsparter har indgået om MLC, og som efterfølgende blev gennemført ved direktiv 2009/13/EF. Derfor vil direktivforslaget gælde for alle skibe, som fører flag fra et EU-land, uanset størrelse og fartområde. I Danmark har arbejdsmarkedets parter accepteret, at undtagelsesbestemmelsen benyttes, ved at MLC-konventionens synsterminer for mindre skibe i national fart fraviges.

I direktivets artikel 3 fastlægges flagstatens forpligtelse til at indføre inspektionsmekanismer og til at sikre, at flagstatens skibe overholder direktiv 2009/13/EF.

Artikel 4 omhandler erhvervskvalifikationer og uafhængighed for personale med ansvar for at kontrollere, at bestemmelser, der er omhandlet i direktiv 2009/13/EF, overholdes om bord på fartøjer, der fører de berørte medlemsstaters flag.

Artikel 5 omhandler klager om bord på skibe, der fører EU-medlemsstaters flag, og fastlægger de principper og procedurer, der skal følges af flagstaten.

Artikel 6 indeholder de nationale gennemførelsesbestemmelser. I artikel 7 foreslås direktivets ikrafttrædelsestidspunkt som den dato, hvor MLC konventionen træder i kraft. En tilsvarende ikrafttrædelsesbestemmelse findes i direktiv 2009/13/EF.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF artikel 294 høres. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at harmoniserede regler om håndhævelse i EU vil bidrage til at sikre lige vilkår med det formål at undgå konkurrencefordrejninger i det indre marked på bekostning af søfartssikkerheden samt sikre arbejds- og leveforhold på et højt niveau for alle søfarende, uanset nationalitet.

Danmark og en række EU medlemsstater har allerede ratificeret MLC-konventionen, som indeholder havnestatskontrolbestemmelser. Det antages, at samtlige EU-medlemsstater i løbet af nær fremtid vil have ratificeret konventionen. Således er der i stort omfang tale om gennemførelse af internationale standarder, som medlemsstaterne er eller vil blive forpligtede til at gennemføre.

6. Gældende dansk ret

MLC er i dansk ret gennemført ved lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2010 med senere ændringer. Bestemmelserne træder først i kraft med konventionens ikrafttræden, hvilket forventes at ske ultimo 2013. Herudover har en række administrative forskrifter, som omhandler detaljegen gennemførelsen af konventionen, været i høring hos erhvervet. Disse forskrifter forventes kundgjort i forbindelse med meddelelsen om, at konventionen har opnået den tilstrækkelige tilslutning til at kunne træde i kraft.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslaget forventes at have mindre statsfinansielle konsekvenser, idet der skal gennemføres flere inspektioner af mindre skibe i national fart. Ressourcemæssigt vil indførelse af periodisk syn med mellemrum af 36 måneder for disse ca.

700 mindre skibe i national fart beløbe sig til skønsmæssigt 2 årsværk årligt. Omkostningerne afholdes indenfor Søfartsstyrelsens egen ramme.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes at have mindre administrative konsekvenser for den del af rederierhvervet, der driver mindre skibe i national fart, i forbindelse med bestilling og tilrettelæggelse af de ovenfor omtalte periodiske syn.

10. Høring

Forslaget er sendt til høring og har været drøftet i EU-specialudvalget for skibsfartspolitiske spørgsmål.

Danske Havne har meddelt, at organisationen ingen bemærkninger har til forslaget.

3F - Transportgruppen har meddelt, at man ikke er enig i, at Danmark skal arbejde for at ændre direktivets bestemmelse om inspektion af mindre skibe. 3F - Transportgruppens oprindelige accept af denne fremgangsmåde i forhold til den danske implementering af MLC-konventionen var baseret på forhold, som indebærer, at en sådan undtagelse var konkret relevant for Danmark, men ikke at dette skulle foreslås gældende i andre EU-lande. Vil-kårene i andre EU-lande kan ikke sammenlignes med Danmark, og det var et afgørende element i forhandlingerne om indgåelse af aftalen mellem ECCA og ETF, at alle skibe og alle søfarende blev omfattet fuldt og helt af MLC.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt medlemslandene en generel positiv holdning til forslaget. Enkelte lande har peget på behovet for at indføre en fleksibel ordning med hensyn til inspektioner af mindre skibe i national fart.

12. Regeringens generelle holdning

Overordnet stiller regeringen sig positiv over for forslaget.

MLC-konventionens mulighed for at indføre lempeligere inspektionssystemer for mindre skibe i national fart bør dog medtages i forslaget. Det synes

ikke umiddelbart nødvendigt at benytte de samme regelmæssige synsterminer for mindre skibe i national fart, som benyttes for større skibe i international fart. Hovedparten af sådanne mindre skibe anvendes kun lejlighedsvis til dagsejlds af få timers varighed og sejles ofte af ejeren uden ansatte om bord. I Danmark har arbejdsmarkedets parter accepteret, at konventionens synsterminer for mindre skibe i national fart fraviges.

Herudover findes forslaget ikke præcist nok med hensyn til flagstatens mulighed for at delegere opgaver til anerkendte organisationer, herunder klassifikationsselskaber. Dette princip er anerkendt i EU-retten, dels ved den gældende forordning om anerkendelse af sådanne selskaber, dels ved direktivet om opfyldelse af kravene til flagstater. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at præcisere delegeringsretten i forslaget.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

6. Revision af adgangen til at genanvende offentlige data (PSI-direktivet)

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 12. december 2011 stillet forslag om ændring af PSI-direktivet. Forslaget er fremsat med henblik på at fjerne nuværende og nye forskelle mellem medlemsstaterne vedrørende udnyttelsen af den offentlige sektors informationer, hvilket forhindrer udnyttelse af denne vigtige informationskildes fulde økonomiske potentiale.

Forslaget indeholder en ændring af direktivets anvendelsesområde til at omfatte kulturelle institutioner, ændring af det generelle princip, principperne for gebyrer, licenser og maskinlæsbare formater.

Forslaget forventes på dagsordenen for det kommende rådsmøde for telekommunikation den 8. juni 2012 med henblik på fremskridtsrapport og en orienterende debat.

Forslaget forventes at have lovgivningsmæssige konsekvenser, men vurderes umiddelbart ikke at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Kommissionen har den 12. december 2011 fremsat forslag til ændring af direktiv om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (KOM(2011) 877).

Forslaget til ændring af PSI-direktivet er baseret på TEUF artikel 114 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende det indre markeds funktion og den frie bevægelighed for tjenesteydelser.

Begge forslag skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. traktatens artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Baggrunden for forslaget er, at der i det gældende PSI-direktiv (2003/98/EF) artikel 13 er anført, at Kommissionen skal tage anvendelsen af direktivet op til revision senest den 1. juli 2008. I den forbindelse iværksatte Kommissionen en undersøgelse i 2009. Undersøgelsen viste, at der var sket fremskridt på området, men at der fortsat eksisterede en række uhensigtsmæssige barrierer:

- Offentlige myndigheders forsøg på at maksimere deres egen fortjeneste i modsætning til at se på den bredere økonomiske gevinst.
- Konkurrence mellem den private og den offentlige sektor.
- Praktiske forhindringer i relation til at videreanvende offentlige informationer eksempelvis mangel på information om tilgængelige offentlige data.

På den baggrund besluttede Kommissionen, at der skulle gennemføres en revision af direktivet i 2012, når man havde indhentet yderligere informationer om effekten og anvendelsen af direktivet.

Den offentlige sektors informationer er en vigtig kilde til digitale produkter og services med et stort uudnyttet potentiale. Det generelle formål med Kommissionens forslag er at bidrage til den økonomiske vækst og job-skabelse ved at åbne op for det økonomiske potentiale, der er ved videreanvendelse af offentlige data ved at forbedre betingelserne for videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

3. Formål og indhold

I tråd med Kommissionens meddelelse ”Åbne data, en drivkraft henimod innovation, vækst og åben forvaltningspraksis” er det formålet med ændringen af PSI-direktivet at bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse ved at frigive det økonomiske potentiale ved offentligt ejede data gennem forbedrede betingelser for udnyttelse af offentlige data (PSI).

De centrale elementer i forslagene vedrører:

Udvidelse af direktivets anvendelsesområde

Efter forslaget skal direktivets anvendelsesområde også omfatte biblioteker, arkiver, museer og universitetsbiblioteker.

Formålet med dette er at øge betydningen og effekten af direktivet. Det indebærer bl.a., at kulturelle institutioner omfattes af det gældende direktiv, der blandt andet indeholder et forbud mod at indgå eksklusivaftaler.

Gebyrbaseret på marginalomkostningsprincippet

Forslaget indeholder en hovedregel for gebyrer, der betyder, at der som udgangspunkt kun kan tages gebyr for de marginale omkostninger forbundet med reproduktion og formidling af dokumenterne.

De kulturelle institutioner vil være undtaget fra marginalomkostningsprincippet i forhold til gebyrer. Udover undtagelsen af de kulturelle institutioner gælder også en generel undtagelse for myndigheder i den offentlige sektor, som dækker en betydelig del af driftsomkostningerne til udførelse af deres of-

fentlige opgaver ved at udnytte deres intellektuelle ejendomsrettigheder, til at opkræve et gebyr, der overstiger de marginale omkostninger, hvis det sker i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier og er i offentlighedens interesse *og er godkendt af en uafhængig klageinstans.*

Baggrunden for dette forslag er, at den offentlige høring i forbindelse med revisionen af PSI-direktivet viste, at høje gebyrer på offentlige data ansås af mange interessenter for at udgøre en stor barriere.

Af hensyn til de offentlige myndigheder, der er selvfinansierende eller som er juridisk forpligtede til at drive indtægtsdækket virksomhed, rummer forslaget en undtagelse, der dækker muligheden for at tage gebyr, der dækker en rimelig forrentning.

Indførelse af EU-ret til genbrug

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at der skal indføres en generel ret til, at al offentlig information, der ikke udtrykkeligt er omfattet af en af undtagelserne, kan videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål.

Bestemmelsen vedrører ikke en regulering af retten til at opnå adgang til offentlige dokumenter, hvilket fortsat skal høre under medlemsstaternes enekompetence.

Maskinlæsbare formater

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at offentlige myndigheder skal sikre, at dokumenter er tilgængelige i maskinlæsbare formater sammen med deres metadata.

Uafhængig klageinstans

Forslaget indeholder en forpligtelse til etablering af en uafhængig klageinstans. Klageadgangen skal omfatte muligheden for revision udført af en uafhængig myndighed, hvis beslutninger er bindende for den pågældende offentlige myndighed.

Baggrunden for denne bestemmelse er, at det i forbindelse med høringen blev fremhævet, at manglen på et effektivt klagesystem var et stort problem. Dette afholder mange fra at indgive en klage, idet det bl.a. kan være svært at finde den relevante klagemyndighed og på grund af lange sagsbehandlingstider.

Omvendt bevisbyrde

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at der i forbindelse med en klage over et gebyr skal pålægges den offentlige institution at bevise, at deres gebyr er i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

Baggrunden for dette forslag er, at brugerne af offentlige data i forbindelse med Kommissionens høring har anført, at det er forbundet med store problemer at få adgang til den nødvendige information om grundlaget for beregningen af gebyret i forhold til bevisbyrden.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

Der forventes afstemning i Udvalget om Industri, Forskning og Energi (ITRE) inden udgangen af 2012.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har vurderet, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Det er Kommissionens opfattelse, at direktivforslagets bestemmelser er nødvendige af hensyn til at lette udformningen af produkter og tjenesteydelser baseret på offentlige data over hele EU, at sikre en effektiv grænseoverskridende anvendelse af offentlige data til værdiforøgende produkter og tjenesteydelser, at begrænse forvrejning af konkurrencevilkårene på EU-markedet og at forhindre stadig større forskelle mellem medlemsstaternes håndtering af videreanvendelse af offentlige data.

Regeringen vurderer samlet set, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Såvel målsætningen om at lette udformningen af produkter og tjenesteydelser baseret på offentlige data over hele EU som målsætningen om at begrænse forvrejning af konkurrencevilkårene på EU-markedet og at forhindre stadig større forskelle mellem medlemsstaternes håndtering af videreanvendelse af offentlige data opnås således, efter regeringens vurdering, bedst ved EU-regulering frem for national regulering.

6. Gældende dansk ret

Lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (Lov nr. 596 af 24. juni 2005).

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget forventes at få en række lovgivningsmæssige konsekvenser for Lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (Lov nr. 596 af 24. juni 2005), herunder sandsynligvis i forhold til § 2 (Udvidelse af anvendelsesområdet), § 7 (maskinlæsebare formater) og § 8 (gebyrer). Herudover er en række af forslagets elementer, ikke i dag reguleret i Lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, herunder retten til genbrug af offentlig data, etableringen af en uafhængig klageinstans og spørgsmålet om bevisbyrde.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes ikke umiddelbart at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Det kan dog ikke udelukkes, at den endelige udformning af forslagets gebyrbestemmelse, samt forbuddet mod at indgå eksklusivaftaler, kan medføre statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det forventes, at de ændrede regler vil bidrage til øget innovation af produkter baseret direkte på offentlige data og af komplementære produkter, lavere transaktionsomkostninger og effektiviseringsgevinster inden for den offentlige sektor og stadig større kombination af forskellige offentlige og private informationer med henblik på at frembringe nye varer.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke i sig selv at have nogen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Forslaget har været i høring i det daværende specialudvalg for IT og Telekommunikation og Specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerforhold samt hos øvrige relevante aktører med frist for bemærkninger den 13. januar 2012.

Dansk Metal bemærker, at man støtter muligheden for øget adgang til og brug af offentlige myndigheders allerede indsamlede data. Dansk Metal støtter det fremsendte forslag fra Kommissionen. Dansk Metal understreger deres tilfredshed med formuleringen omkring gebyrer for videreanvendelse af dokumenter og ser frem til, at direktivændringerne vedtages endeligt og implementeres i dansk lovgivning.

Danmarks Radio (DR) understreger vigtigheden af, at public service-radio- og tv-foretagender fortsat holdes uden for direktivets anvendelsesområde.

Begrundelsen for dette er, at public service-radio- og tv-foretagender ikke må blive forpligtede til at give adgang til ikke-offentliggjort journalistisk materiale, da dette vil kunne kompromittere kildebeskyttelsen og redaktionsfriheden.

Derudover mener DR, at en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til public service-radio- og tv-foretagender vil stille disse i en konkurrencemæssig ufordelagtig situation i forhold til kommercielle radio- og tv-foretagender, eftersom de kommercielle foretagender ikke ville være undergivet en forpligtelse til at give adgang til deres produktioner. Det bemærkes i den forbindelse, at den måde, hvorpå programmer er produceret og erhvervet, er den samme for såvel public service-foretagenderne som kommercielle radio- og tv-foretagender.

DR henstiller, at der fra dansk side arbejdes for at opretholde den eksisterende undtagelse i direktivets art. 1, stk. 2, litra d, for public service-radio- og tv-foretagender.

Danske Idebaserede Elektroniske Midler (DILEM) anfører, at de ser forslaget som en videreførelse af tidligere forslag. DILEM ønsker større vækst og åbenhed i forvaltningspraksis.

Den Kristne Producentkomité (DKPK) anfører ligesom DILEM, at de ser forslaget som en videreførelse af tidligere forslag og ønsker større vækst og åbenhed i forvaltningspraksis.

FDIH – Foreningen for Distance og Internethandel (FDIH) har anført, at de er positive over for at åbne for yderligere adgang til offentlige data.

FDIH bemærker, at der bør ske en samordning i EU, så dokumenter og data er strukturerede ens på tværs af medlemsstaterne, og at virksomhederne og andre, der indhenter data fra offentlige myndigheder – evt. mod betaling - har ejendomsretten til de nye data.

Advokat Peter Schønning bemærker at det gældende PSI-direktiv fra 2003 var på kanten af de internationale ophavsretsforpligtelser, men holdt sig inden for disse, bl.a. ved at respektere tredjemands rettigheder.

Advokat Schønning bemærker, at det centrale i det nye direktivforslag, er at direktivet udvides til også at omfatte dokumenter, som er i arkivers, bibliotekers eller museers besiddelse, jf. forslagens art. 1(3). Til gengæld fastholdes det oprindelige direktivs art. 1(2)(b), hvorefter dokumenter, hvortil tredjemand besidder ophavsretten ikke omfattes af direktivet. På samme måde fastholdes det oprindelige direktivs art. 1(5), hvorefter direktivet viger, hvis det findes uforeneligt med bl.a. Bernerkonventionen og TRIPS-aftalen, hvilket også er præciseret i præambelbetragtning 22 (og betragtning 7 i di-

rektivforslaget); denne bestemmelse suppleres nu af en bestemmelse om, at direktivet ikke indskrænker ansattes økonomiske eller ideelle rettigheder.

Advokat Schönning bemærker endvidere, at forslaget på ingen måde begrænser eller på anden måde berører ophavsrettigheder, som tilhører almindelige ikke-offentlige rettighedshavere, men kun dokumenter i arkiver, biblioteker og museer (ABM-institutionerne), som enten ikke er ophavsretsbeskyttede, eller som ABM-institutionerne selv fuldt ud har rettighederne til.

Advokat Schönning hæfter sig også ved, at ABM-institutionerne ikke er forpligtede til at stille deres dokumenter til rådighed for videreanvendelse (forslaget til art. 3(2)).

På den baggrund ser advokat Schönning ikke nogen problemer med direktivforslaget.

Biblioteksrapporten (Danmarks biblioteksforening) bemærker, at værker for hvilke den ophavsretlige beskyttelsestid er udløbet, så vidt muligt fortsat bør være frit tilgængelige.

Biblioteksrapporten anfører, at det ikke er klart, hvordan sagen stiller sig, såfremt biblioteket har foretaget digitaliseringen i samarbejde med en privat aktør, som evt. har fået et tilsagn om kommerciel udnyttelse af dokumenterne i en nærmere afgrænset periode eller en anden form for modydelse. Såfremt de elektroniske filer kan kræves udleveret til et konkurrerende foretagende, vil samarbejde mellem offentlige og private foretagender formentlig umuliggøres.

Derudover bemærker Biblioteksrapporten, at metadata vil være beskyttet af OHL § 71 (katalogreglen) og Databasedirektivet: 96/9/EF, men da det er bibliotekerne selv, der i et samarbejde med DBC og Nationalbibliografien fremstiller disse data, vil de formentlig være omfattet af udleveringspligten. Biblioteksrapporten påpeger endvidere, at sådanne data får stadig større betydning for såvel kommercielle som ikke-kommercielle udnyttelsesmåder.

Udover de omtalte dokumenttyper bemærker Biblioteksrapporten, at bibliotekerne har store datamængder som følge af administrationen af bibliotekernes udlån eller brug af de databaser, som bibliotekerne giver adgang til og at disse data vil kunne være omfattet af undtagelsesbestemmelsen om kommerciel fortrolighed, og de vil i alle tilfælde være beskyttet som persondata.

Danske Universiteter finder det positivt, at der arbejdes på at skabe bedre adgang til offentligt skabte data og informationer. Danske Universiteter finder, der er behov for at se på, hvordan flere offentlige data gøres tilgængelige.

ge. Endvidere anføres det, at det vil være hensigtsmæssigt at vurdere behovet for betaling mellem offentlige enheder for adgang til data.

Aarhus Universitet støtter Kommissionens ønske om at styrke adgangen til offentlige data, herunder universiteternes. Aarhus Universitet bemærker, at der bør sikres tilstrækkelige ressourcer til brug for selve indsamlingen og udstillingen af data.

Syddansk Universitet anbefaler, at der fortsat arbejdes på at skabe større og lettere adgang til offentlige data. Syddansk Universitet peger på, at det er vigtigt, at data stilles til rådighed i godkendte formater, at det er væsentligt at 3. mands rettigheder respekteres og foreslår, at der i direktivet stilles krav om kildeangivelse.

Aalborg Universitet finder forslaget positivt, idet det fortsat undtager dokumenter m.m., som er omfattet af tredjepersons ejendomsret.

IT-Universitetet støtter forslaget.

Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser har anført, at direktivforslaget ikke ses at medføre nogen forpligtelser eller ændringer i forhold til allerede klart fastlagte principper for informationsformidling.

Det Danske Filminstitut (DFI) har anført, at det formodes, at DFI som Danmark nationale filmarkiv vil være omfattet af direktivforslaget. DFI udtrykker bekymring for de økonomiske konsekvenser af forslaget både med hensyn til den tekniske tilrådhedsstillelse og med hensyn til bortfald af muligheden for at indgå eksklusiv aftale med private udbydere om tilrådhedsstillelse. DFI henviser til, at det er uklart, i hvilket omfang indsamlede statistiske data vedr. fx markedsovervågning og særskilte analyser skal være tilgængelige.

Det Kongelige Bibliotek (KB)

KB er skeptiske over for forslaget om at inddrage biblioteker, arkiver og museer under direktivet, og fremfører særligt, at en begrænsning i mulighederne for at indgå aftaler om eneret (eksklusivaftaler) er yderst problematisk i forhold til mulighederne for digitalisering af kulturelt materiale, hvor KB i dag indgår eksklusivaftaler med henblik på finansiering af digitalisering.

Statsbiblioteket (SB)

SB har anført, at en ændring af direktivet kan påvirke biblioteker og universitetsbiblioteker ved at pålægge omkostninger i forhold til at stille materiale

til rådighed samt ved at påvirke de tilfælde, hvor biblioteket har foretaget digitalisering i samarbejde med private aktører.

Statens Arkiver (SA)

SA anfører, at det forudsættes, at arkivernes hidtidige praksis for bevaring og kassation af offentlige arkivalier, som i dag føres af SA, ikke berøres.

Network of European Museum Organisations (NEMO)

NEMO anfører, at direktivet pålægger museerne en unødvendig byrde, idet museerne allerede blandt andet via Europeana stiller billeder af deres samlinger til rådighed.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Generelt er forslaget blevet modtaget positivt. Medlemslandene støtter forslaget, der kan styrke videreanvendelsen af den offentlige sektors informationer med henblik på at styrke udviklingen af et indre marked for videreanvendelse af offentlige data.

Flere medlemslande har ønsket mere analyse vedrørende konsekvenserne ved at udvide direktivets anvendelsesområde til at omfatte museer, arkiver og biblioteker, herunder spørgsmålet om foreneligheden med Traktatens bestemmelser.

Derudover har en række medlemslande udtrykt forbehold for at begrænse adgangen for indtægtsdækkede offentlige myndigheder til at tage gebyrer.

Endelig har et flertal af medlemslandene udtrykt skepsis overfor etableringen af en uafhængig klagemyndighed. Medlemslandene har understreget vigtigheden af, at en sådan klagemyndighed ikke må forstyrre medlemslandenes eksisterende domstolssystem og klageadgang samt muligheden for, at eksisterende myndigheder vil kunne anvendes som klageinstans.

12. Regeringens generelle holdning

Genanvendelsen af offentlige data kan bidrage til udviklingen af nye, innovative tjenester for europæiske virksomheder. Regeringen støtter derfor overordnet Kommissionens hensigt om at gennemføre initiativer, der kan styrke videreanvendelsen af den offentlige sektors informationer med henblik på at styrke udviklingen af et indre marked for videreanvendelse af offentlige data samt medvirke til at skabe gunstige vilkår for åben forvaltningspraksis.

Regeringen anerkender, at høje gebyrer for offentlige data kan udgøre en barriere for øget videreanvendelse af offentlige data. Regeringen lægger imidlertid afgørende vægt på, at forslaget ikke medfører væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Regeringen er positiv over for en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til at omfatte biblioteker, museer og arkiver, idet forslaget bygger på de initiativer, der allerede eksisterer i EU-regi på kulturområdet. Det er regeringens holdning, at de kulturelle institutioner fortsat bør kunne indgå i økonomisk bæredygtige offentlig-private samarbejdsaftaler vedrørende digitalisering af kulturmateriale.

Endelig er det regeringens holdning, at en eventuel uafhængig klageinstans bør kunne etableres i overensstemmelse med eksisterende domstolssystemer og klageadgang, ligesom eksisterende myndigheder bør kunne anvendes som klageinstans.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

7. Retningslinjer for transeuropæiske telekommunikationsnet (Connecting Europe-faciliteten, IKT-del)

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Resumé

Kommissionen foreslår, at der oprettes en ny infrastrukturfacilitet kaldet Connecting Europe-faciliteten (CEF), som skal finansiere infrastruktur på transport-, energi- og IKT-området i perioden 2014-20. Formålet med faciliteten er at styrke langsigtede infrastrukturinvesteringer til gavn for vækst og konkurrenceevne.

Faciliteten er en del af den flerårige finansielle ramme for 2014-20, og forordningens vedtagelse afhænger derfor af vedtagelsen af den samlede flerårige finansielle ramme. Endvidere hænger faciliteten sammen med de sektorspecifikke retningslinjer på transport-, energi- og IKT-området, som fastlægger, hvordan tildelingen af midler til infrastrukturprojekter skal prioriteres inden for de tre områder. Connecting Europe-faciliteten (CEF) forventes både at anvende direkte støtte og innovative finansielle instrumenter fx i form af projektobligationer.

Dette notat vedrører forordningsforslaget på IKT-området og indeholder retningslinjer for prioritering af projekter af fælles interesse i forhold til både bredbånd og offentlige digitale tjenester. Fælles for alle projekter er, at de skal bidrage til opfyldelsen af en række målsætninger i Europa 2020-strategien, herunder hurtige bredbåndsforbindelser og udviklingen af det indre marked.

Retningslinjerne har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser, men forslaget har statsfinansielle konsekvenser, da forslaget er en del af forhandlingerne om EUs budget for perioden 2014-2020 (MFF).

Forslaget forventes på dagsordenen for rådsmødet (søtransport og telekommunikation) med henblik på en fremskridtsrapport og en orienterende debat.

2. Baggrund

Som afsæt til forhandlingerne om EU's budget for 2014-2020 vedtog Kommissionen i juni 2011 en meddelelse om forslag til overordnede prin-

cipper og indsatsområder i det nye budget for EU samt anvendelse af finansielle instrumenter¹.

Et væsentligt indsatsområde, som Kommissionen foreslår i EU-budgettet for 2014-2020, er at sikre investeringer i infrastrukturprojekter inden for transport, energi og informations- og kommunikationsteknologi (IKT). Således foreslås det at allokere i alt 50 mia. EURO for 2014-2020 i en samlet ramme kaldet "Connecting Europe-faciliteten" (CEF), herunder cirka 9,2 mia. EURO til digital infrastruktur.

Infrastrukturlovgivningen er endvidere et af de 12 nøgleinitiativer i Akten for Det Indre Marked, hvor det fremgår, at infrastrukturlovgivningen skal medvirke til at identificere og udrulle strategiske projekter af europæisk betydning samt sikre sammenhæng i den europæiske infrastruktur.

Selve CEF, herunder den samlede prioritering af midler til området og anvendelsen af finansielle instrumenter, behandles i en separat retsakt², mens de nærmere retningslinjer for prioritering af de afsatte midler til hver af de tre sektorer er opstillet i forslag til separate forordninger. Dette notat forholder sig således alene til Kommissionens forslag til forordning om retningslinjer for prioritering af de afsatte midler til digital infrastruktur.

Forslaget er fremsat efter Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 172 og skal derfor behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Kommissionens initiativ til CEF skal ses i lyset af, at en horisontal målsætning for budgetforslaget er at understøtte Europa 2020-strategien for intelligent og bæredygtig vækst for alle med henblik på at skabe job og genoprette Europas økonomi. Den overordnede målsætning for Europas Digitale Dagsorden er at opnå bæredygtige økonomiske og sociale fordele af et digitalt indre marked baseret på hurtigt og ultrahurtigt internet og interoperable applikationer.

3. Formål og indhold

Med forordningen fastsættes der retningslinjer for, hvilke telekommunikationsprojekter i medlemsstaterne, der er af "fælles interesse", og som dermed kan opnå støttes i henhold til den overordnede CEF-forordning.

¹ KOM (2011) 500 – "Et budget for Europa 2020" af 29. juni 2011

² KOM (2011) 655 – "Establishing the Connecting Europe Facility"

Ifølge Kommissionen har forordningsforslaget fem hovedformål:

1. At bidrage til økonomisk vækst og støtte udviklingen af et indre marked for at forbedre den europæiske økonomis konkurrenceevne, herunder små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne,
2. At bidrage til forbedringer af borgere, virksomheders og myndigheders hverdag ved at fremme sammenhængen mellem nationale net samt adgang til disse net,
3. At stimulere udrulning af hurtige bredbåndsnet i hele Europa, hvilket kan lette udvikling og udbud af digitale tjenester på tværs af Europa,
4. At muliggøre bæredygtige digitale tjenester på tværs af Europa, og
5. At bidrage til reduktion af drivhusgasser, samt at beskytte og forbedre miljøet.

CEF forventes primært at anvende innovative finansielle instrumenter for at tilskynde investeringer ved at reducere investeringsrisikoen og tilbyde langsigtet finansiering for både nye og eksisterende investorer. Kun hvor forretningsplanen er særligt svag, forventes CEF at tilbyde medfinansiering i form af direkte støtte.

Hvis det vurderes at øge den europæiske merværdi kan EU samarbejde med myndigheder og andre organisationer i tredjelande samt internationale organisationer med henblik på at opfylde forordningens målsætninger.

Kommissionens forslag indeholder overordnet set to typer af projekter. Den første type er bredbåndsprojekter, hvilket defineres som fysiske eller trådløse net, der giver højhastighedsadgang til internettet og andre lignende tjenester. Den anden type projekter er offentlige digitale tjenester, som dækker over typisk internetbaserede tjenester, der kan virke på tværs af landegrænser, og som er til gavn for borgere, virksomheder og/eller offentlige myndigheder.

Forslaget fastlægger fire prioriteter for projekter af fælles interesse:

- a. Udrulning af højhastighedsbredbånd, der kan levere mindst 100 Mbit/s.
- b. Udrulning af højhastighedsbredbånd, der kan levere mindst 30 Mbit/s til udkantsområder og øer.
- c. Understøttelse af såkaldte ”Core Service Platforms”, såsom fysisk serverudstyr og softwareudstyr, der driver udbredelsen af digitale tjenester.
- d. Alle tiltag, som fremmer interoperabilitet og synergi mellem forskellige projekter af fælles interesse, herunder mellem projekter på tværs af de tre sektorer i CEF (dvs. også transport- og energiprojekter) samt mellem projekter for digital infrastruktur og projekter støttet via strukturfondene.

I udgangspunktet kan alle elementer i et *IKT*-infrastrukturprojekt opnå støtte via CEF, herunder også forundersøgelser, driftsomkostninger og evalueringer. Det understreges desuden, at støtte kan ydes både i form af regulatoriske tiltag og økonomiske tilskud. De konkrete bestemmelser om finansieringsmekanismerne fastlægges imidlertid i den overordnede CEF-forordning.

Projekter af fælles interesse skal bidrage til at opfylde de fem hovedformål med forordningsforslaget, og for at konkretisere sådanne projekter er der til forordningen tilføjet et annekset. Med forslaget vil Kommissionen få kompetence til løbende at revidere annekset i årene 2014-2020 via delegerede retsakter. Sådanne revisioner skal ske under hensyntagen til ændrede politiske prioriteter, den teknologiske udvikling samt ændrede markedsforhold, og både Rådet og Europa-Parlamentet har mulighed for at gøre indsigelse mod revisionen inden for en tidsfrist på to måneder.

Kommissionen vil løbende evaluere de fastlagte prioriteter i annekset, og der vil blive etableret en ekspertgruppe bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne, som skal assistere Kommissionen til dette formål.

Annekset til forordningsforslaget indeholder en beskrivelse af projekter af fælles interesse, som kan modtage støtte. Disse er inddelt i tre emneområder:

Horisontale projekter

Kortlægning af bredbåndsinfrastruktur samt andre tekniske initiativer.

Bredbåndsprjekter

Anlæggelse af bredbåndsinfrastruktur, der støtter de europæiske 2020-målsætninger om, at halvdelen af EU-borgerne abonnerer på forbindelser på mindst 100 Mbit/s, og at alle EU-borgere har adgang til forbindelser på mindst 30 Mbit/s.

Projekter skal være forenelige med relevant lovgivning, herunder EU's konkurrenceregler, og desuden bidrage til udrulning af en passiv fysisk infrastruktur (f.eks. tomrør eller master) eller skabe synergi med andre infrastrukturområder, såsom transport og energi. Desuden lægges der vægt på en balanceret fordeling af støtte til forskellige typer projekter samt til projekter fordelt geografisk over hele Europa.

Endelig kan modtagere af støtte være teleselskaber, infrastrukturudbydere (fx af vand eller elektricitet), regioner eller kommuner. Disse eksempler er ikke udtømmende.

Digitale tjenester

Under denne kategori oplystes der en række specifikke projektyper:

- Højhastighedsnet (backbone-net) mellem offentlige institutioner.
- Grænseoverskridende e-forvaltningstjenester (eGovernment).
- Tjenester, som giver adgang til offentlige data og digitalisering af kulturelle værker.
- Tjenester, som fremmer tillid og sikkerhed på internettet eller bidrager til beskyttelse af kritisk informationsinfrastruktur.
- Intelligente energisystemer via IKT.

Med forordningen ophæves en tidligere retsakt fra 1997 om transeuropæiske telekommunikationsnetværk. Denne retsakt, som blev revideret i 2002, angav prioritering af midler under det tidligere "eTEN"-program, som fra 1997 til og med 2006 ydede støtte til IKT-projekter, herunder digitale tjenester inden for fx sundhed, social inklusion og uddannelse. Fra 2007 og frem har der ikke været uddelt støttemidler til nye projekter under eTENprogrammet og de sidste projekter blev afsluttet i 2010.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet. *Afstemning om CEF-forslaget (IKT) i Europa-Parlamentets Udvalg for Industri, Forskning og Energi (ITRE) forventes at finde sted inden udgangen af 2012.*

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen angiver, at en samordnet udvikling hen mod en transeuropæisk telekommunikationsinfrastruktur, herunder bredbånd og digitale tjenester, ikke kan løftes af medlemsstaterne selv, men kræver en indsats på EU-plan.

Kommissionen finder endvidere, at forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, og at det holder sig inden for rammerne af artikel 170 om blandt andet transeuropæiske telekommunikationsnet i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

Regeringen er på det grundlag enig med Kommissionen i, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslaget har statsfinansielle konsekvenser, da forslaget er en del af forhandlingerne om EUs budget for perioden 2014-2020, de såkaldte flerårige finansielle rammer (MFF). Det samlede udgiftsniveau for perioden 2014-2020 har direkte betydning for størrelsen af de årlige budgetter og dermed for det danske EU-bidrag.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser, men øgede investeringer i digitale infrastrukturer vurderes at have positive samfunds-mæssige konsekvenser for innovation og vækst i samfundet generelt.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Kommissionens forslag har været sendt i høring i det *daværende* fungerende EU-Specialudvalg for IT- og Telekommunikation med frist for bemærkninger den 2. november 2011. Høringen har givet anledning til svar fra Dansk Energi, DR og TDC.

Derudover har DI også udtalt sig om forslaget i forbindelse med Transportministeriets høring *om den horisontale CEF-forordning* med frist for bemærkninger den 2. november 2011.

Dansk Energi har angivet sin generelle støtte til Kommissionens udspil til CEF og de dertil knyttede finansieringsinstrumenter med henvisning til klare synergier mellem transport, energi og telekommunikation.

Dansk Energi er enig med Kommissionens vurdering af, at der er behov for massive investeringer i opgraderingen af den digitale infrastruktur til ægte højhastighedsforbindelser, som fjerner flaskehalse, der ellers vil hæmme den digitale udvikling og dermed reducere muligheden for at realisere de samfundsøkonomiske og sociale gevinster inden for eksempelvis sundheds-, undervisnings- og elektricitetsområdet.

Dansk Energi hæfter sig ved Kommissionens beregninger af investeringshul på næsten 220 milliarder EURO (efter telesektorens egne investeringer),

hvilket Dansk Energi også finder gældende for Danmark, som vurderes at kræve samlede investeringer på 30 til 35 milliarder danske kroner for at opgradere den danske infrastruktur til højhastighedsforbindelser. Hertil bemærkes, at de danske energiselskaber siden 2005 har været en væsentlig aktør i Danmark med henblik på at realisere Kommissionens mål om at få opgraderet den digitale infrastruktur fra det gamle kobbernet til fremtidssikkert fibernet.

Dansk Energi anser CEF, som et oplagt værktøj til at få fremmet den private investeringslyst i opgradering af den digitale infrastruktur i Danmark og særligt i områder, hvor der ikke er kommercielle incitamenter til at levere højhastighedsforbindelser. Dansk Energi hæfter sig derudover ved, at Kommissionen ikke frasiger nogen områder, herunder tætbefolkede byer, for behov for finansielle instrumenter til at fremme udviklingen.

Dansk Energi savner imidlertid, at forslaget til CEF tager stilling til både behovet for hurtige download- og upload –hastigheder, som begge vurderes at være centrale for overgangen fra at passive bredbåndsforbrugere til aktive, medskabende forbrugere. Eksempler på tjenester som kræver begge dele er ifølge Dansk Energi cloud computing og videobaseret tovejskommunikation.

I forhold til landdistrikterne bemærker Dansk Energi, at Kommissionen ser direkte tilskud som virkemiddel til at sikre dækningen, og i den sammenhæng henviser Dansk Energi til regeringens egen angivelse af, at 13,2 procent af befolkningen bor i landdistrikter.

I forlængelse af den generelle støtte til CEF er Dansk Energi stærkt bekymret for, at de finansielle instrumenter knyttet til CEF kan medvirke til at cementere tidligere telemonopolers i forvejen stærke position på bredbåndsmarkedet. Her henvises der specifikt til TDC's markedsdominans i Danmark med en andel på 60 procent af bredbåndsmarkedet

Dansk Energi mener således, at der skal tages særlige hensyn til konkurrencesituationen, når CEF-tilknyttede midler indgår i projekter med bredbåndsaktører, hvormed CEF ikke må kunne styrke en i forvejen stærk markedsposition hos enkelte tidligere telemonopoler.

Dansk Energi hæfter sig i CEF-forslaget særligt ved prioriteterne til projekter, der giver adgang til hastigheder på over 100 megabit i sekundet, og til projekter, der udnytter synergier mellem højhastighedsbredbåndnet og andre forsyningsinfrastrukturer og navnlig Smart Grids. Dansk Energi bemærker i den forbindelse, at energiforbruget ved fiberoptiske netværk ifølge blandt andet Kommissionen er lavere end ved andre teknologier som kobber

og kabel-tvnet. Sådanne netværk vil således ifølge Dansk Energi bidrage til at reducere Europas udledning af drivhusgasser.

Dansk Energi opfordrer endeligt den danske regering til at sikre, at Danmark fra ikrafttrædelsen af CEF er klar til at håndtere CEF-støttede projekter på lige fod med alle andre EU-medlemslande.

DI har i høringssvar af 2. november 2011 bemærket, at det er vigtigt at fremme den digitale infrastruktur i EU, men at man ikke er enig i prioriteringen af midler hertil.

Det bemærkes, at 7,1 ud af de 9,2 mia. EURO afsættes til infrastruktur (bredbåndstjenester), mens kun en mindre del målrettes selve anvendelsen af bredbånd (digitale tjenester). DI anfører, at udbygning af infrastruktur i Nordeuropa hovedsageligt er markedsdrevet og at offentlig støtte til udbygning af infrastrukturen i et dansk perspektiv derfor ikke er den mest hensigtsmæssige prioritering. DI foretrækker derfor en mere efterspørgselsdrevet udvikling frem for en ensidig støtte til at udbygge infrastrukturen.

DI bemærker således, at investeringer i bredbånd kun giver mening i det omfang, at det samtidigt lykkes at øge efterspørgslen på digitale tjenester. DI ser derfor gerne, at flere midler målrettes brug af offentlige digitale tjenester inden for eksempelvis velfærdsteknologi eller uddannelse. Dette kan ifølge DI være med til at øge brugervenligheden, styrke den objektive sagsbehandling samt fremme produktiviteten i den offentlige sektor.

DR finder, at definitionen på bredbåndnet i Kommissionens forslag henviser til både faste og trådløse accesnet, inklusiv via satellit. DR mener på den baggrund, at det er væsentligt, at der er klarhed om, hvorvidt dette inkluderer broadcast, som ifølge DR per definition er en trådløs teknologi.

TDC har i høringssvar af 25. oktober 2011 anført, at man fra dansk side bør arbejde for, at offentlig støtte til bredbåndstjenester skal dedikeres til områder med klart påvist behov for udbygning af infrastrukturen, som ikke vil kunne ske på markeds-mæssige vilkår. Derudover foreslår TDC, at medfinansiering af projekter skal ske på et teknologineutralt grundlag, inklusive mobilteknologi, med sigte på at sikre EU's målsætning om at sikre adgang til forbindelser på mindst 30 megabit i sekundet.

Endelig finder TDC, at kriterier for fordeling af henholdsvis private og offentlige investeringer i projekter fastlægges således, at den offentlige medfinansiering bliver et incitament til en risikovillig og markedsdreven adfærd fra private investorer.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Størstedelen af medlemsstaterne støtter brugen af midler til udbygning af infrastrukturen i EU, i det det dog er usikkert i hvilket omfang IKT-delen prioriteres.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er grundlæggende positiv over for den nye infrastrukturfacilitet, der vil bidrage til at optimere vigtig europæisk infrastruktur og fremme den europæiske vækstdagsorden. Budgettet til CEF fastlægges som led i de overordnede forhandlinger om en del af forhandlingerne om EUs budget for perioden 2014-2020, de såkaldte flerårige finansielle rammer (MFF).

Regeringen finder det i den forbindelse vigtigt, at CEF-midlerne, herunder på IKT-området, afsættes til projekter, der skaber merværdi for EU og størst mulige samfundsøkonomiske gevinster.

Udgangspunktet er, at udrulningen af infrastruktur på teleområdet skal være markedsdrevet, og at EU-initiativer primært skal være af regulativ karakter. Der er dog markedsfejl, der betyder, at der kan være behov for adgang til risikovillige lånemuligheder og egentlig støtte for på længere sigt at sikre EU's konkurrenceevne og understøtte Europas Digitale Dagsorden. Tildelingen af midler bør efter regeringens opfattelse ikke påvirke konkurrencesituationen i negativ retning.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

8. Blue Belt

Nyt notat.

1. Resumé

Blue Belt-pilotprojektet er iværksat af EU's transportministre med henblik på at se på mulighederne for at lempe toldkontrollerne og dermed lette de administrative byrder. Dette sker ved at genbruge eksisterende data fra den overvågning, der sker af skibe i EU-farvande.

Evalueringen af projektet ventes fremlagt i begyndelsen af maj måned, hvorefter Kommissionen forventes at fremlægge et arbejdsdokument, hvor man vil vurdere resultaterne af Blue Belt-projektet og se på de videre perspektiver.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (transport, telekommunikation og energi – søtransport) den 7. juni 2012 med henblik på en orienterende debat.

Sagen har ikke lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, men har til formål at mindske de administrative byrder for erhvervet.

2. Baggrund

Blue Belt-pilotprojektet gik i gang i maj 2011 og blev afsluttet i marts 2012. Der er etableret en gruppe bestående af søsikkerhedsagenturet, Kommissionen, toldmyndighederne fra visse medlemslande samt repræsentanter for rederier fra bl.a. Danmark.

Evalueringsrapporten om Blue Belt pilot-projektet forventes at foreligge i begyndelsen af maj 2012. Det forventes endvidere, at Kommissionen med afsæt i evalueringsrapporten vil udarbejde et arbejdsdokument, hvori man vil vurdere resultaterne af Blue Belt-pilotprojektet og se på de videre perspektiver.

Blue Belt-projektet er sat på dagsordenen for rådsmødet (transport, telekommunikation og energi – søtransport) den 7. juni 2012 med henblik på en orienterende drøftelse.

3. Formål og indhold

I december 2010 vedtog EU rådskonklusioner om vandbåren transport i EU. Konklusionerne anbefalede at fortsætte arbejdet for at øge det indre markeds funktion og facilitere søtransport i EU bl.a. ved at lempe de administrative byrder for skibsfarten. Dette ville kunne gøre søtransport til en mere attraktiv transportform i forhold til andre transportformer.

En af de forhindringer, der blev peget på i rådskonklusionerne, var toldformaliteter, og Blue Belt-pilotprojektet blev derfor igangsat.

Projektet gik ud på at udnytte de muligheder, der findes i farvandsovervågningen - SafeSeaNet - til toldmæssige formål. De deltagende skibes færden rapporteres til toldmyndighederne. Dette sker ved, at der sendes en e-mail til toldekspeditionen i destinationshavnen forud for skibets ankomst med oplysninger om skibet, dets rute samt seneste anløbshavne.

Baggrunden for projektet var, at der i toldlovgivningen er indbygget en formodningsregel, der angiver, at gods, der losses fra skibe, er 3. lands gods, dvs. gods, der skal underkastes toldmæssige formaliteter. Skibe, der sejler i fast rutefart, kan undtages og få en særlig bevilling. Det betyder, at gods, der fragtes på skibe med disse bevillinger, anses for at være EU-gods. Bevillingen kan kun gives til faste ruter mellem EU-lande, der besejles af navngivne skibe. Skibene må ikke anløbe havne i 3. lande. Ved at genbruge informationer om skibes positioner, der indsamles systematisk via SafeSeaNet, kan toldmyndighederne konstatere, hvorvidt et skib har anløbet en 3. landshavn under rejsen, eller om det har holdt sig inden for EU, så godset dermed kan anses for EU-gods.

Fra dansk side deltager SKAT og tre danske rederier i projektet. De danske rederier har sammenlagt indmeldt ca. 90 skibe og dermed ca. 1/3 af de i alt 250 deltagende skibe i projektet.

Indholdet af evalueringsrapporten kendes endnu ikke. Ifølge Kommissionen har dog projektet vist, at der kan gives rettidige, korrekte og fuldstændige oplysninger om skibenes ruter gennem overvågningen. Der har været meget få mindre tekniske problemer, og disse er blevet løst.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Sagen har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Sagen har endnu ikke været sendt i høring eller været behandlet i skibsfartspolitisk specialudvalg. Evalueringsrapporten forventes at blive sendt i høring hos de deltagende rederier, og Kommissionens arbejdsdokument forventes sendt i høring i specialudvalget inden rådsmødet den 7. juni 2012.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

På nuværende tidspunkt synes der generelt at være blandede holdninger til projektet. Den række lande, der arbejder for at lette de administrative byrder, kan se mulighederne i Blue Belt. Andre medlemsstater synes at foretrække at fastholde eksisterende, fastlagte procedurer og er derfor mere skeptiske.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for Blue Belt og mener, at der er et betydeligt potentiale for videre udvikling og dermed lettelse af de administrative byrder for søfartserhvervet.

Regeringen støtter bestræbelserne for at etablere processer, der kan automatiseres og derigennem opleves som forenklinger. Derfor er der behov for fortsat fokus på området, også efter at Blue Belt-pilotprojektet er afsluttet.

Regeringen finder det ønskeligt, at ordningen udvides til også at kunne omfatte andre skibe end skibe i fast rutefart ved sejlads mellem to EU-havne – primært ved transport af containere. I dag forhindrer toldreglerne, især formodningsreglen, men også begrænsninger for skibe i fast rutefart, at EU-gods med fordel kan fragtes med skib mellem to eller flere EU-lande.

Det er samtidigt vigtigt, at det fremtidige arbejde også indeholder oplysninger om alt gods om bord, samt hvilken toldmæssig status godset har, dvs. om det har status af EU-varer og/eller tredjelands varer.

Toldreglerne medfører således i øjeblikket, at det er vanskeligere at fragte EU-gods med skib mellem to eller flere EU-lande, end det er at fragte EU-gods med f.eks. lastbil eller tog. Regeringen arbejder derfor for, at EU fastholder fokus på og videreudvikler mulighederne for en egentlig modernisering af toldprocedurerne for skibe, der sejler mellem EU-havne.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketinget Europaudvalg.